नस्य जपार्था मन्त्रा उच्यन्ते। तत्र प्रथममन्त्रमाइ। "यदेवा देवहेडनम्। देवामयुक्तमा वयम्। श्रादित्यास्त्रसान्ता मुच्च-त। च्यतस्य तेन मामृत" दति। 'देवामः' देवनश्रीलाः, 'श्रा-दित्याः' श्रदितेः पुचाः, हे 'देवाः', 'देवहेडनं' देवानां कोध-कारणं, 'यत्' कर्मा, 'वयं', 'चक्रम', 'तस्मात्' श्रपराधात्, मां यूयं 'मुच्चत', 'उत' श्रपि च, 'च्यतस्य' यज्ञस्य, सम्ब-दिश्चा 'तेन' सत्येन, श्रनेन होमेन 'मा' मां, 'मुच्चत'॥

- (२) अथ दितीयमाइ। "देवा जीवनकाम्या यत्। वाचानृतमूदिम। अग्निकां तस्मादेनमः। गाईपत्यः प्रमुच्चतु ।
  दुरिता यानि चक्तम। करेति मामनेनमम्'॥१॥ दिति।
  हे 'देवाः', वयं 'जीवनकाम्याः' जीवनमात्मन दच्छन्तः, 'यदनृतं', 'वाचा', 'ऊदिम' राजसेवादी तिष्ठयार्थं अनृतमुक्तवन्तः, 'तस्मात्' अनृतजन्यात्, 'एनमः' पापात्, 'गाईपत्यः',
  'अग्निः', मां प्रमुच्चतु। 'यानि' चान्यानि, 'दुरितानि', 'चक्रम',
  वयं सपुचपाचाः, तच 'मां', 'अनेनसं' पापरहितं, 'करोत्'।
  एतच्चोपलचणं, पुचादीनिष पापरहितान् करोति॥
- (३) श्रय हतीयं मन्त्रमाइ। "क्तिन द्यावाष्ट्रियवी। क्तिन लूप सरखित। क्तान् मा मुच्चताप्ट्रसः। यदन्यकृतं मारिम" दित। हे 'द्यावाष्ट्रिययां', 'क्टतेन' यज्ञेन, विगुणेन 'यत्' पापं, तथा हे 'सरखित', 'क्तिन', 'यत्' पापं, प्राप्तं 'क्टतात्' प्राप्तात्तसात्, 'श्रंहसः', द्यावाष्ट्रिययां चेत्येता यूयं मां 'मु-च्चत' मुक्तं कुरुत। 'यत्' च 'श्रन्यक्तं' श्रन्येन यज्ञव्यतिरिक्तेन